

A Balassagyarmati Törvényszék, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2014. június hó 11-12., szeptember hó 5. és szeptember hó 18. napján tartott nyilvános, folytatólagos tárgyalások alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A 2013. szeptember hó 11. napjától bűnügyi őrizetben, majd 2013. szeptember hó 13. napjától előzetes letartóztatásban lévő

...vádlt -

b ű n ö s - 2 (kettő) rb. életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérletében (2012.

évi C. tv. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulat, 10.§ (1) bekezdés).

Ezért a bíróság a vádlottat - halmazati büntetésül - 5 (Öt) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 (Három) hónap kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a 2013. szeptember hó 11. napjától 2014. szeptember hó 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A bíróság a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya által lefoglalt és a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál a Bj.52/2014. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 1./ tételszáma alatti póló, a 6./ tételszám alatti kés, a 7./ tételszám alatti kés lefoglalását megszünteti és azokat ... részére kiadni rendeli.

A 2./ tételszám alatti vér lefoglalását megszünteti és elrendeli annak megsemmisítését.

A 3.-4. és 5./ tételszám alatti kések lefoglalását a bíróság megszünteti és azokat ...né részére kiadni rendeli.

A büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költségből 216.676.- (Kettőszáztizenhatezer-hatszázhetvenhat) forintot a vádlott köteles megfizetni az államnak a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására, míg 18.287.- (Tizennyolcezer-kettőszáznyolcvanhét) forint bűnügyi költséget az állam visel.

I n d o k o l á s :

I.

A Nógrád Megyei Főügyészség a B.1602/2013/23-I. BTÖ számon emelt vádat ... vádlott ellen 1 rb. a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő emberölés bűntettének a Btk. 10.§-a szerinti kísérlete és 1 rb. a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés bűntettének a Btk. 10. §-a szerinti kísérlete miatt.

A vádirati tényállás szerint 2013. szeptember 6-án 21 óra körüli időben a ... szám alatti lakásban szóváltás alakult ki a gyanúsított és édesapja között, mivel ... nemtetszését fejezte ki amiatt, hogy a gyanúsított ugyanazt a zeneszámot a telefonjáról lejátszva sokadszorra hallgatta meg.

A délután folyamán elfogyasztott bortól ittas állapotba került gyanúsított a szóváltás során kilökte az apját a szobája ajtajából, majd a jobb kezében lévő kb. 8 cm pengehosszúságú késsel hastájékon szúrta őt, akinek ezután a kést kétszer a bal vállába is beledöfte. Ezt követően a sértett a gyanúsítottnak hátat fordítva az előszobába ment, ahová a gyanúsított követte őt és hátulról a bal lapockájánál is megszúrta. A szúrás során a kés pengéje eltört. A gyanúsított a szúrások végrehajtása során a „Kinyírlak! Dögölj meg!” kijelentéseket ismételte. A gyanúsított ezt követően a szobájába ment, ahol lefeküdt aludni. A törött pengéjű kést a sértett felesége a szemetesbe dobta.

A sértett az őt ért, legfeljebb közepes erejű szúrások következtében a bal bordaív alatt az elülső hónaljvonaltól egy harántujjnyira a felhas 5 mm-es szúrt sebét, a bal vállcsúcsnak a kulcspont vállövi tapadása fölött és mögött 2,5 cm hosszú szúrt-metszett sebét és a bal válltájékon a deltaizom középső harmada elülső részének 1,4 cm hosszú szúrt-metszett sebét szenvedte el. Ezek a sérülések 8 napon belül gyógyuló sérülések voltak, ám a felhasi

sérülést létrehozó erőbehatás során - figyelemmel a sérült testtájék anatómiai elhelyezkedésére, a sérülést létrehozó eszközre és az erőbehatás nagyságára - fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú, a hasüreget megnyitó életveszélyes sérülés létrejöttének.

A sértett által elszenvedett sérülések és a bántalmazás között közvetlen okozati összefüggés áll fenn.

Az elszenvedett sérülések következményeként maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

A gyanúsított 2013. szeptember 11-én 9-10 óra körüli időben érkezett a ... számú lakásba, mivel munkahelyéről ittassága miatt hazaküldték őt. A magával hozott két liter bort az édesanyjával közösen megitták, amitől a gyanúsított vérében délután - 15 óra körüli időben - legalább 2,24 g/l ezrelék alkohol volt. Az ittas állapotú gyanúsított 15 óra körüli időben késsel az apjára támadt, mert szerinte a számítógép korábbi meghibásodását a szülője idézte elő. Ekkor a sértett a nagszobában a számítógép előtt egy ágyon ült és az őt ért támadás előli menekülésként az ágyon a jobb oldalára fordult. Ekkor a gyanúsított a jobb kezében fogott, kb. 8 cm pengehosszúságú késsel kétszer a bal vesetájékon szúrta a sértettet, majd a bal vállát is megszúrta. A szúrásokkal egyidejűleg a gyanúsított a „Dögölj meg! Kinyírlak! Megöllek, mert szétütöttem a gépemet!” mondatokat ismételgette.

A gyanúsított a cselekmény után, a sértett telefonhívása alapján a helyszínre kiérkező rendőrök jelenlétében többször kijelentette, hogy úgyis megöli a sértettet.

A cselekményt követően az elkövetési eszközül használt kést a sértett felesége az erkélyről kidobta a lakásból.

A sértett az őt ért, legfeljebb közepes erejű szúrások következtében a XII-es háti csigolyától 2 cm-re a hát 12 mm-es szúrt sebét, a IV-es ágyéki csigolya magasságában a középvonaltól 6 cm-re balra a deréktájon 1,5 cm-es szúrt-metszett sérülést és a bal lapocka felett a hát 5 mm-es felületes szúrt sebét szenvedte el. Ezek a sérülések 8 napon belül gyógyuló sérülések voltak, azonban a IV-es ágyéki csigolya magasságában keletkezett sérülést létrehozó erőbehatás során - figyelemmel a sérült testtájék anatómiai elhelyezkedésére, a sérülést létrehozó eszközre és az erőbehatás nagyságára - fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú, a hasüreget megnyitó életveszélyes sérülés létrejöttének, melynek elmaradása kizárólag a véletlennek volt köszönhető.

... gyanúsított szándéka ... sértett életének kioltására irányult.

A sértett által elszenvedett sérülések és a bántalmazások között közvetlen okozati összefüggés áll fenn. Az elszenvedett sérülések következményeként maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

... gyanúsított sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben. A gyanúsított hiányos önismeretű, akaratgyenge, sodorható, befolyásolható, érzelmileg-indulatilag labilis, csökkent frusztrációs toleranciájú, impulzív-agresszív és önsorsrontó tevékenységre (alkoholfogyasztásra) hajlamos személyiség. Társas kapcsolataiban felszínes kötődések jellemzik. Fokozottan érzékeny, sértődékeny, vélt vagy valós sérelmeit magában hordozza, problémamegoldó, konfliktuskezelő készsége alacsony szintű. Szenzitivitása nem éri el a paranoiditás (túlértékelő kóros lelki alkatúság) szintjét. Személyiség szerkezete személyiségzavarként értékelhető. Kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara vagy személyiségtorzulása nincs és a cselekmény elkövetésekor sem volt, így személyiségzavara korlátozó vagy kizáró tényezőként nem vehető figyelembe a terhére rótt cselekmény vonatkozásában.

A bűncselekményeket ittas állapotban követte el, ezen állapot azonban nem volt kóros vagy csökevényes (abortív) kóros ittas állapot. A cselekmények elkövetésekor indulatos állapotban volt, mely nem volt kóros indulati állapot és egyéb elmekóros motívum sem volt kimutatható.

... gyanúsított a terhére rótt cselekmény elkövetésekor nem volt az elmeműködés olyan kóros állapotában, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére és arra, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

II.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a törvényszék az alábbi tényállást állapította meg:

... **vádolt** nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermeke nincs. Elvégezte az általános iskola 8 osztályát és OKJ-s kisképzéssel rendelkezik. Előzetes letartóztatásának elrendelését megelőzően közhasznú munkaként dolgozott, melyből havi 49.000 forint jövedelemre tett szert. Vagyontalan,

tartozása nincs. Büntetve volt.

A Nógrád Megyei Bíróság a 2004. október hó 11. napján jogerős B.167/2004/7. számú ítéletével testi sértés büntettének kísérlete miatt 1 év 8 hó börtönre ítélte, melynek végrehajtását 3 évre próbaidőre felfüggesztette pártfogó felügyelet elrendelése mellett.

Egyéb büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

... vádlott elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben sem az elmeorvos szakértői vizsgálat idején, sem a terhére rótt cselekmény idején nem szenvedett. ... vádlott hiányos önismeretű, akaratgyenge, sodorható, befolyásolható, érzelmileg-indulatilag labilis, csökkent frusztrációs toleranciájú, impulzív-agresszív megnyilvánulásokra, valamint tartástalanságából eredően önsorsrontó tevékenységre (alkoholfogyasztásra) hajlamos személyiség. Társas kapcsolataiban felszínes kötődések jellemzik. Fokozottan érzékeny, sértődékeny, vélt vagy valós sérelmeit magában hordozza, problémamegoldó, konfliktuskezelő készsége alacsony szintű. Szenzitivitása nem éri el a paranoiditás (túlértékelő kóros lelki alkatúság) szintjét. Megfigyelhető nála a felelősségelhárítás, a neoplatív viselkedés. A vádlott személyiségszerkezete személyiségzavarként értékelhető. Kóros elmeállapottal, elmebetegséggel egyenértékű személyiségzavar vagy személyiségtorzulás nem volt megállapítható, így személyiségzavara korlátozó vagy kizáró tényezőként nem vehető figyelembe a terhére rótt cselekmény vonatkozásában.

A vádlott a bűncselekmények elkövetésekor ittas állapotban volt, ezen állapot azonban nem volt kóros vagy csökevényes (abortív) kóros ittas állapot, a szokványos ittas állapotnak felel meg.

A terhére rótt cselekmények elkövetésekor indulatos állapotban volt, mely nem volt kóros indulati állapot és cselekményében egyéb elmekóros motívum sem volt kimutatható.

... vádlott a terhére rótt cselekmény elkövetésekor nem volt az elmeműködés olyan kóros állapotában, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére és arra, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Személyiségszerkezetére tekintettel hasonló cselekmény elkövetése a későbbiekben nem zárható ki részéről.

A törvényszék által megállapított történeti tényállás az alábbi:

1./ 2013. szeptember 6-án 21 óra körüli időben a ... szám alatti lakásban szóváltás alakult ki ... vádlott és az édesapja, ... között, mivel ...

nemtetszését fejezte ki amiatt, hogy a vádlott ugyanazt a zeneszámot a telefonjáról lejátszva sokadszorra hallgatta meg.

A délután folyamán elfogyasztott szeszes italtól ittas állapotba került vádlott a szóváltás során kilökte az apját a szobája ajtajából, majd a jobb kezében lévő, kb. 8 cm pengehosszúságú késsel az édesapját hastájékon szúrta, akinek ezután a kést kétszer a bal vállába is beledöfte. Ezt követően ... sértett a vádlottnak hátat fordítva az előszobába ment, ahová a vádlott követte az édesapját és hátulról a bal lapockájánál is megszúrta. A szúrás során az amúgy is gyenge állapotban lévő kés pengéje eltört. A vádlott a szúrások végrehajtása során a „Kinyírlak! Dögölj meg!” kijelentéseket ismételte. A vádlott ezt követően a szobájába ment, ahol lefeküdt aludni. A törött pengéjű kést a vádlott édesanyja a szemetesbe dobta.

A sértett az őt ért, legfeljebb közepes erejű szúrások következtében a bal bordaív alatt a felhas 5 mm-es szúrt sebét, a bal vállcsúcsnak a kulcscsont vállövi tapadása fölött és mögött 2,5 cm hosszú szúrt-metszett sebét és a bal válltájékon a deltaizom középső harmada elülső részének 1,4 cm hosszú szúrt-metszett sebét, a bal felkar több napos, felszívódófélben lévő zúzódását szenvedte el.

A sértett ezen sérülések elszenvedését követően orvosnál, illetőleg kórházban gyógykezelésen nem vett részt, és az esetről a rendőrség sem lett értesítve.

A sértett által elszenvedett sérülések egyenként, és külön-külön is 8 napon belül gyógyuló sérülések voltak, azonban a bal bordaív alatt a felhas 5 mm-es sérülése esetén - figyelemmel a sérült testtájék anatómiai elhelyezkedésére, a sérülést létrehozó eszköz jellegzetességeire és a sérülést létrehozó, közepesnél kisebb erejű erőbehatásra - megállapítható, hogy a sérülést létrehozó erőbehatás során fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, életveszélyt okozó, a hasüreget megnyitó életveszélyes sérülés létrejöttének is. A súlyosabb sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető. Az elszenvedett sérülések következményeként maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

2./ ... vádlott 2013. szeptember 11-én 9-10 óra körüli időben érkezett a ... számú lakásba, mivel munkahelyéről ittassága miatt hazaküldték őt. A magával hozott bort az édesanyjával közösen megitták, melytől a vádlott a délutáni órákra ittas állapotba került. Az ittas állapotú vádlott 15 óra körüli időben ismét késsel az apjára támadt, mivel szerinte a számítógép korábbi meghibásodását is a szülője idézte elő, és a korábbi összetűzésük következményeként az édesapja mérgében a számítógépét szétrúgta. Ekkor

az édesapja a nagyszobában a számítógép előtt egy ágyon ült és az őt ért támadás előli menekülésként az ágyon a jobb oldalára fordult. Ekkor a vádlott a jobb kezébe fogott, kb. 8 cm pengehosszúságú késsel kétszer a bal vesetájékon szúrta az édesapját, majd a bal vállát is megszúrta. A szúrásokkal egyidejűleg a vádlott a „Dögölj meg! Kinyírlak! Megöllek, mert szétütötted a gépemet!” mondatokat ismételte.

A vádlott a cselekmény után a helyszínre kiérkező rendőrök jelenlétében többször kijelentette, hogy addig nem nyugszik, míg meg nem öli a sértettet. A cselekményt követően az elkövetési eszközül használt kést a vádlott édesanyja az erkélyről kidobta a lakásból.

... sértett az őt ért, legfeljebb közepes erejű szúrások következtében bal oldalt a XII-es háti csigolyától 2 cm-re a hát 12 mm-es szúrt sebét, a IV-es ágyéki csigolya magasságában a középvonaltól 6 cm-re balra a deréktájon 1,5 cm-es szúrt sérülést, és a bal lapocka felett a hát 5 mm-es felületes szúrt sebét szenvedte el.

A sértett a kórházba szállítását követően a baleseti sebészeti osztályos felvételt elutasította, a kórházból saját felelősségére az otthonába távozott.

A sértett által elszenvedett sérülések külön-külön és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak, azonban a IV-es ágyéki csigolya magasságában, a középvonaltól 6 cm-re, balra a deréktájon található 1,5 cm-es szúrt seb esetében megállapítható az összkörülményre figyelemmel, hogy a sérülést létrehozó közepesnél kisebb erejű erőbehatás során fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú, a hasüreget megnyitó, életveszélyt okozó sérülés létrejöttének. A súlyosabb, életveszélyt okozó sérülés elmaradása kizárólag a véletlennek volt köszönhető. A sértett által elszenvedett sérülés következményeként maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróság az alábbiak szerint vonta értékelési körébe:

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás során kihallgatta a vádlottat, a sértett tanút, tanúkihallgatásokat foganatosított és a szükséges mértékben a vádlott, a sértett és a tanúk elé tárta a nyomozás során tett vallomásaikat.

A bíróság a tárgyaláson ismertette a hivatalos feljegyzésben, a rendőri jelentésben foglaltakat, a szemle jegyzőkönyvét, a lefoglalásokról készült jegyzőkönyveket. Ezen túl a bíróság a tárgyalás anyagává tette a sértett

sérülései tekintetében az ambuláns értesítőt, az előzetes orvosszakértői véleményt, az igazságügyi orvosszakértői véleményt és annak kiegészítését, illetve a vádlott vonatkozásában az igazságügyi pszichiátriai szakértői véleményt is.

A vádlotti vallomásokat áttekintve megállapítható, hogy ...a nyomozás során gyanúsított kihallgatása alkalmával ténybeli beismerő vallomást tett, a terhére rótt cselekményekkel kapcsolatban bűnösségét beismerte. Előadása szerint a terhére rótt két szurkálást elkövette, mivel ideges lett az édesapjára.

A szeptember 11-i eset során, azt megelőzően alkoholt fogyasztott és mivel édesapja előzőleg szétrúgta a számítógépét, dühbe gurult és egy nála lévő 10 cm pengehosszúságú késsel bement a szobába, ahol az édesapja tartózkodott és az ágyon ülő édesapját megszúrta, közben azt kiabálta, hogy megöli. Elmondta, hogy nem- igen akarta megölni az édesapját, de hogyha meghalt volna, az sem érdekelte volna, mivel szétrúgta a számítógépét.

A korábbi esettel kapcsolatban elmondta, hogy szintén egy nála lévő késsel szúrta meg az édesapját vállon és a hátát, az utolsó szúrásnál el is tört a kés pengéje.

Mivel haragudott az édesapjára, a 11-i esetről nem bánta volna, ha az édesapja meghal.

Kérdésekre elmondta a nyomozás során, hogy tisztában van azzal, hogyha valakit vese-, deréktájon vagy háton szúrnak, az illető akár meg is halhat. Mindkét alkalommal ital hatása alatt követte el a cselekményeit. Az édesapja a szúrások előtt próbált elhajolni és miközben szurkálta őt, azt mondta a vádlottnak, hogy fejezze be.

Nyomozati vallomása szerint az elkövetés eszköze már nincs meg, első esetben három darabra tört a kés, azt nagy valószínűséggel az édesanyja dobta ki és a második alkalommal használt kést is.

A bírósági eljárás során a vádlott részletes vallomást tenni nem kívánt, azonban a kérdésekre történő válaszadás folytán a törvényszéknek sikerült tisztáznia mind a cselekmény előzményeit, mind pedig a két cselekmény során történeteket. Kérdésekre válaszolva a vádlott elmondta azt, hogy bűnösnek érzi magát a testi sértési cselekményekben, azonban az emberölésben nem. A bírósági szakban tett vallomásának lényege az volt, hogy mindkét alkalommal az édesapja provokálta őt, második alkalommal a számítógépe szétrúgásával. Ennek folytán ő mindkét alkalommal megszúrta az édesapját, de a szúrás közben tett kijelentéseket nem gondolta komolyan. Előadta, hogy figyelt arra, hogy hová szúr, mivel nem akart nagyobb bajt, az édesapját csak meg akarta ijeszteni, nem volt szándékában az, hogy az

édesapját megölje és már meg is bánta, hogy a cselekmény során a nyomozás során említett kijelentéseket tette. A vádlott a bírósági eljárás során hivatkozott arra, hogy a nyomozáskor a kihallgatásakor nem volt józan állapotban, még az ital hatása alatt volt akkor is, amikor elvitték a rendőrök, illetve ittas volt akkor is, amikor a rendőrök kihallgatták.

A vádlott ezen védekezésének tisztázása érdekében a törvényszék kihallgatta tanúként a gyanúsított kihallgatásokat fogantató ... és ... tanúkat. Mindkét tanú előadta a bírósági eljárás során, hogy a vádlott gyanúsított kihallgatásai alkalmával józan állapotban volt, ital hatása alatt nem állt, mivel ittas állapotban ki sem hallgathatták volna. Fentiekre tekintettel a törvényszék a vádlott azon védekezését, mely szerint a nyomozati vallomása azért nem vehető figyelembe, mert ittas állapotban volt, a tanúvallomások által cáfolva, elfogadni nem tudta.

A cselekmények elszennvedője, részese és a cselekményeknél a vádlotton kívül jelenlévő aktív személy, a sértett, ... volt, aki a nyomozás során vallomásaiban beszámolt arról, hogy a fia szeptember 11-én alkoholfogyasztást követően támadt rá egy késsel, több alkalommal megszúrta a hátát, közben kiabálta, hogy szétütötte a számítógépét. Négy-öt szúrás érte őt, többször ordította a fia, hogy meg fogja őt ölni. Ezek a szúrások nagy erejűek voltak, vesetájékon, a hátán, illetve a lapockáján érték. A kést a felesége dugta el, amikor a rendőrök kiérkeztek.

A fia a rendőrök kiérkezését követően, az ő jelenlétükben is hangoztatta, hogy meg fogja őt ölni, addig nem nyugszik, míg meg nem döglük, meg nem öli őt.

Ezt megelőző napokban szintén otthon tartózkodtak, amikor alkoholfogyasztást követően a fia ideges lett és nekiesett, ekkor a hasa irányába szúrt, illetőleg a bal vállán is megszúrta. Ezen szúrások nagy erejűek voltak, és a lapockáját ért szúrásnál a kés el is tört. A tanú állítása szerint félt attól, hogy a fia meg fogja ölni.

A sértett tanú nyomozati vallomásaiban szerepel az, hogy mindkét alkalommal hangoztatta a fia, hogy ki fogja nyírni őt, meg fogja ölni. Az első alkalommal több darabra tört a kés és azt kidobta a felesége a szemetesbe. Az első esetet követően a sérüléseivel orvoshoz nem fordult, a rendőrségnek nem jelentette az esetet, viszont nagyon mérges volt a fiára és ezért a számítógépét összerugdosta, és ezért került sor a második alkalommal arra, hogy a fia megszúrkálta őt. Akkor a vesetájékon őt ért szúrások elég fájdalmasak voltak, valamint a háta bal oldalát is megsértette a fia. Akkor is azt kiabálta, hogy dögljön meg, ki fogja nyírni, mert szétütötte a számítógépét. A második esetben a felesége rejtette el az elkövetés eszközét a rendőrök elől.

A bírósági eljárás során ... sértett a nyomozati vallomástól eltérően adta elő a történeteket, elmondta azt is, hogy a nyomozás során nem minden úgy szerepel a vallomásában, ahogyan azt akkor elmondta. A törvényszék ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a nyomozó hatóságnak érdeke nem fűződött ahhoz, hogy ne azt foglalja jegyzőkönyvbe, amit a sértett elmondott, így a sértett tanú nyomozás során tett vallomásához kétség nem igazán fér. A sértett tanú bírósági eljárás során tett vallomásában az figyelhető meg főként, hogy a vádlottat menteni igyekezett, illetve az ő felelősségét kisebbíteni igyekezett azáltal, amikor arról tett vallomást, hogy igaz, hogy a fia két alkalommal megszúrta őt, de erő nem volt a szúrásaiban, nem voltak fájdalmasak, nem voltak mélyek ezek a sebek, éppen ezért nem is ment orvoshoz, illetőleg nem jelentette a rendőrségnek az első esetet, második esetben pedig saját felelősségére távozott a kórházból. Elmondta továbbá azt is a tanú, hogy a második

esetben sem azért hívta a rendőrséget, mert olyan erejű szúrások érték őt, hanem azért, hogy a fiát vigyék el a kijózanítóba.

A tanú szerint a fia, a vádlott hangoztatott a szúrások közben olyan kijelentéseket, hogy „Dögölj meg! Ki foglak nyírni!” , azonban a bor hatása alatt volt és nem is gondolta komolyan ezeket a kijelentéseket. Összességében tehát a tanú bírósági eljárásban tett vallomásáról megállapítható, hogy a vádlottat igyekezett menteni, az ő szerepét igyekezett kisebbíteni a vallomása módosítása által.

A sértett tanú bírósági eljárás során tett azon nyilatkozatának cáfolásaként, miszerint

a rendőrséget azért hívta ki, hogy a fiát elvigyék a kijózanítóba, a bíróság a tárgyalás anyagává tette a nyomozás során felvett hivatalos feljegyzésben foglaltakat, mely szerint a sértett 2013. szeptember 11-én bejelentést tett, hogy az erősen ittas fia a csípője tájékán megszúrta. Ebben a hivatalos feljegyzésben nem arról van szó, hogy a kijózanítását kérné, hanem amiatt kért segítséget, mert az ittas fia bántalmazta, megszúrta őt.

A vádlotti kijelentések komolyságát illetően kihallgatásra került a törvényszék által a rendőri jelentést készítő és a helyszínen jelenlévő ..., ... és ... tanú.

Ezen tanúk mind a nyomozás, mind a bírósági eljárás során egybehangzóan vallották azt, hogy a kiérkezésüket követően is az ittas állapotban lévő vádlott többször hangoztatta azt, hogy az édesapját úgyis meg fogja ölni, őt ebben nem lehet megakadályozni. Ezen kijelentéseket a rendőri jelentés is tartalmazza, azon túl, hogy a rendőri jelentésben rögzítésre kerültek a ... által a helyszínen elmondottak, mely szerint a fia a jelen esetet megelőzően már korábban is rátámadt, amikor a bal vállán megszúrta, viszont a rendőrséget nem értesítette.

Ezen rendőri jelentésben rögzítésre került, hogy ... vádlott már a helyszínre kiérkező rendőrök előtt elismerte, hogy az édesapját megszúrta, azonban a kést az édesanyja rejtette el.

A szemle jegyzőkönyve szerint három kés került lefoglalásra ...nétól, azonban ezek nem az elkövetés eszközei voltak, csak azon késekhez hasonlatosak. Ezen túl lefoglalásra került ...tól két db fekete nyelű kés, illetőleg a sértett ruházatát képező rövid ujjú póló is, melyen anyagfolytonossági hiány és vérnek látszó szennyeződés volt fellelhető.

Tanúként került kihallgatásra mind a nyomozás, mind a bírósági eljárás során ...né, aki a két eseményt magát nem látta, valójában ő az előzményekről és a két cselekmény közti időben tanúsított vádlotti magatartásról tudott beszámolni.

A tanú a 2013. szeptember 6-i eseményekkel kapcsolatban annyit tudott elmondani, hogy alkohol fogyasztását követően azt hallotta, hogy a férje és a fia kiabáltak egymással, majd azt látta, hogy a fia megszúrta a férjét, akinek vérzett a válla, azonban ekkor sem orvoshoz nem mentek, sem a rendőrséget nem hívták, mert nem voltak olyan jellegűek a férje sérülései, ami miatt orvosi ellátásra lett volna szüksége. Elmondta továbbá a tanú, hogy mivel a férje szétrúgta a korábbi bántalmazást követően a számítógépet, ezért a fia italfogyasztást követően indulatos állapotba került, bement a nagyszobába és összeszurkálta az apját. Ő konkrétan a szurkálást nem látta, mert a konyhában tartózkodott és a férje mondta el, hogy mi történt, majd a rendőrséget értesítették.

Elmondta, hogy a szeptember 6-án használt kést, mely több darabra tört, azt kidobta a kukába, a szeptember 11-én használt kést pedig az erkélyen át dobta ki.

A bírósági eljárás során a nyomozati vallomásával egybehangzó vallomást tett ...né tanú a két bántalmazás tekintetében.

..., a bírósági eljárás során kihallgatott tanú, aki a vádlott testvére és a sértett lánya, elmondta, hogy ő nem volt részese a történeteknek, ő csak az édesapja elmondásából szerzett tudomást a bántalmazásról, azonban álláspontja szerint a testvérének nem volt szándékában az, hogy megölje az apját, ez csak az italfogyasztás és az ideges állapota miatt fordulhatott elő.

... sértett sérüléseiről készült ambuláns értesítő szerint 2013. szeptember 11-én került sor a sértett ellátására a ... Megyei Kórházban, ahová szűrt

sérülésekkel érkezett. A hát bal oldalán két friss szúrt seb volt, illetve a bal vállán bealvadt, szúrt seb és a bal bordaív magasságában is metszett sem volt megállapítható és a bal karján barnás elszíneződés. Három friss szúrt sebbel szállította a mentőszolgálat az ambulanciára, alkoholos befolyásoltsága volt valószínűsíthető és előadta, hogy otthonában általa ismert személy többször megszurta.

Az előzetes igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény részletezte a sértett sérüléseit, melyek a két alkalommal keletkeztek. A 2013. szeptember 6-án történt bántalmazás következtében a bal bordaív magasságában a porcos átmenet területének 5 mm-es szúrt sebe, a bal váll területének 2,15 mm hosszú szúrt sebe és a bal felkar zúzódása állapítható meg. A szeptember 11-i bántalmazás következményeként pedig a XII-es háti csigolyától 2 cm-re a hát 12 mm-es szúrt sebét, a IV. ágyéki csigolyától 4 cm-re balra, a deréktájék 12 mm-es szúrt sebét, és a bal lapocka fölött a hát 5 mm-es felületes szúrt sebét szenvedte el. Ezek a sérülések közepes erőt meg nem haladó szúrásoktól keletkeztek és az előzetes szakvélemény szerint fennállt a reális lehetősége az életveszélyt okozó sérülés keletkezésének, azonban ezen sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

Az ügyben előterjesztett igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény megállapításai tartalmazzák a sértett előzőekben leírt sérüléseit, melyeket a szeptember 6-i és szeptember 11-i vádlotti bántalmazás idézett elő, illetve ezen szakértői vélemény is tartalmazza, hogy a fenti sérülések közepes erőt meg nem haladó erejű szúrásoktól keletkeztek. A szakértő utalt arra is, hogy az elkövetés eszközeként szolgáló kések az emberi élet kioltására alkalmasak voltak. A szakértő állást foglalt a szakvéleményében a tekintetben is, hogy mind a szeptember 6-i, mind a szeptember 11-i bántalmazás időpontjában a használt eszközre is figyelemmel, és a sérüléseket létrehozó erőbehatásokra is tekintettel fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, testüregtet megnyitó, életveszélyt okozó szúrt sérülés keletkezésének, azonban a súlyosabb sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

A sérülések következményeként maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem volt várható.

Az igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény kiegészítése is részletesen tartalmazza a sértett sérüléseit, amelyeket 2013. szeptember 6-án és szeptember 11-én okozott a vádlott a sértettnek a bántalmazás folytán. A szeptember 6-án keletkezett sérülések tekintetében a szakértő valamennyi sérülés vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy azok 8 napon belül gyógyuló sérülések voltak, azonban a bal bordaív alatt, a felhas 5 mm-es sérülése tekintetében a szakértő szerint a sérült testtájék anatómiai jellegzetességeire,

a sérülést létrehozó eszköze, a sérülést létrehozó erőbehatásra figyelemmel fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, életveszélyt okozó, hasüreget megnyitó sérülés keletkezésének, azonban ennek elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

A szeptember 11-én keletkezett sérülések tekintetében a szakértő szintén megállapította, hogy ezen sérülések is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak, azonban a IV-es ágyéki csigolya magasságában a deréktájon leírt 1,5 cm-es szúrt seb esetében fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú, hasüreget megnyitó életveszélyes sérülés keletkezésének, azonban ezen sérülés elmaradása is a véletlennek volt köszönhető.

A szakértő rögzítette, hogy mind a szeptember 6-án, mind pedig a szeptember 11-én keletkezett sérülések tekintetében a halált okozó belső szervsérülés keletkezésének reális lehetősége nem állt fenn.

A szakértő fentiekben részletezett megállapításait a bírósági eljárás során is fenntartotta, és kérdésre válaszolva elmondta, hogy a szeptember 6-i bántalmazás során alkalmazott kés nem azért tört több darabra, mert olyan erejű és kitartó szúrás

érte a sértettet, ami miatt el kellett, hogy törjön, hanem nagy valószínűség szerint a lapockán akadt meg a kés, illetve a kés rossz állapota miatt került sor annak eltörésére.

A vádlott tekintetében készült igazságügyi pszichiátriai szakértői lelet és vélemény főbb megállapításai szerint a vádlott elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben sem a vizsgálatkor, sem a terhére rótt cselekmény idején nem szenvedett, személyiségszerkezete személyiségzavarként értékelhető, mely személyiségzavar azonban a cselekménye szempontjából korlátozó vagy kizáró tényezőként nem vehető figyelembe. A cselekmények elkövetésekor fennálló alkoholos állapota nem volt kóros vagy csökevényes ittas állapot, és az indulati állapota sem volt kóros indulati állapot.

A vádlott egészséges védekezésre képes és cselekménye társadalmilag elítélendő voltával tisztában van és azzal is, hogy az elkövetés büntetést von maga után.

A szakértők szerint a vádlott a cselekmények elkövetésekor nem volt az elmeműködés olyan kóros állapotában, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. A szakértői vélemény szerint a vádlott személyiségszerkezete folytán hasonló cselekmény elkövetése a későbbiek folyamán részéről nem zárható ki.

A törvényszék tehát a fenti bizonyítékokat áttekintve, a tényállás megállapításának alapjául a vádlott ténybeli beismerő vallomásait tekintette, mely beismerő vallomást a nyomozás során és a bírósági eljárás során is megtett. A vádlott nem vitatta az eljárás kezdeti szakaszától fogva, hogy a két szurkálást az apja sérelmére ő valósította meg. Ami különbség mutatkozik a nyomozás során és a bírósági eljárás során tett vallomása közt az az, hogy nem gondolta komolyan, hogy az édesapját meg akarja ölni és a szúrásai sem voltak olyan erejűek, melyek erre alkalmasak lettek volna. A bírósági eljárás során tett vallomása, miszerint ittas állapotban tette meg nyomozati vallomását, a rendőr tanúk vallomása által cáfolásra került, így a bíróság a tényállást lényegében a vádlott nyomozás során tett beismerő vallomására alapította.

Ezen túl a tényállás megállapításának alapja volt a sértett tanú nyomozás során tett részletes vallomása, melyben beszámolt az előzményekről, illetve mind a szeptember 6-i, mind a szeptember 11-i eseményekről, és a nyomozati vallomásának valóságtartalmához kétség nem fér, mivel senkinek nem volt érdeke az, hogy ne azt foglalja jegyzőkönyvbe, mint amit a sértett valójában előadott. Egyebekben megállapítható az, hogy a vádlott nyomozás során tett vallomásai és a sértett nyomozás során tett vallomásai egybecsengenek, egymással és önmagukkal is egybehangzóak, így azok valóságtartalmához kétség nem fér.

A tényállás megállapításának alapja tehát a vádlott és a sértett tanú nyomozás során tett vallomása, illetve a rendőri intézkedésnél jelen lévő rendőr tanúk vallomása volt. A tényállás megállapításánál fentiekén túl a törvényszék figyelemmel volt a hivatalos feljegyzésben, a rendőri jelentésben, a szemle jegyzőkönyvében és a lefoglalási jegyzőkönyvekben foglaltakra, a sértett sérüléseiről készült orvosi iratokra, az igazságügyi orvosszakértői véleményre, annak kiegészítésére, továbbá a vádlott elmeállapotát illetően az igazságügyi pszichiátriai szakértői véleményben foglaltakra.

A tényállás megállapításának alapját képező bizonyítékokra figyelemmel a bíróság szerint a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

III.

A megállapított tényállásból a bíróság következtetést vont le a vádlott bűnösségére vonatkozóan és cselekményeit az alábbiak szerint minősítette:

Fentieket áttekintve a törvényszék szerint megállapítható az, hogy mindkét esetben, tehát 2013. szeptember 6-án és szeptember 11-én a vádlott ittas

állapotban támadt az édesapjára, igaz, hogy a támadás közben olyan kijelentéseket tett, hogy „Kinyírlak! Dögölj meg!", azonban ezek ittas és indulati állapotának betudható kijelentések voltak mindkét esetben. A második esetben, szeptember 11-én a számítógép megrongálása miatt támadt a vádlott az édesapjára és ahhoz kétség fér, hogy a vádlott a második esetben hangoztatott kijelentéseit, miszerint kinyírja az édesapját, megöli, komolyan gondolta-e. Amennyiben a vádlott komolyan gondolta volna az általa hangoztatott kijelentéseket mindkét esetben, úgy szeptember 6-án és szeptember 11-én is a nála lévő, élet kioltására alkalmas eszközzel lehetősége lett volna komolyabb sérüléseket okozni, az édesapja halálát előidézni.

Ezen túl megállapítható, hogy egyik cselekmény tekintetében sincs meg az elkövetés eszköze, a két alkalommal használt kés nem került feltalálásra, csak ezekhez hasonló

tárgyakat tudott megjelölni a sértett és a vádlott is, illetve ezekhez hasonló tárgyak kerültek lefoglalásra, a vádlott és a sértett elmondásából, és a hasonló eszközökből lehet következtetni a két alkalommal használt elkövetési eszköz méretére, milyenségére, miszerint kb. 8 cm pengehosszúságú kés volt, mely az élet kioltására alkalmas volt.

Megállapítható továbbá az is, hogy az első esetben alkalmazott kés eltört, azonban a sértett, valamint a szakértő egyértelműen nem mondta ki, hogy a szúrás erősségétől, a többszöri szúrástól, azok kitartó erejétől tört volna el a kés.

A szakértő mindkét esetben a közepes erőt meg nem haladó szúrásokat valószínűsített.

Arra lehet következtetni mind a sértett vallomásából, mind a szakértő által elmondottakból, hogy a kés nem a szúrások erejétől és a szúrások kitartó voltától tört el, hanem annak gyengesége folytán.

A sérülések jellege, elhelyezkedése, az a tény, hogy a sértett első esetben nem járt orvosnál és nem hívott rendőrséget, a második esetben pedig az a tény, hogy saját felelősségére nem vette igénybe a kórházi ellátást, a sérülései pontos feltárásának az elmaradásával járt, ebből adódóan a sérülések pontos feltárása a hiányos orvosi dokumentumok alapján történt meg. A szúrcsatorna mélysége sem volt megállapítható, és orvosi dokumentumok hiányában a szakértő akként foglalt állást, hogy a sérülések 8 napon belüli gyógytartamúak voltak, azonban mindkét esetben az életveszélyes sérülés bekövetkeztének a lehetősége fennállt és ezen sérülés mindkét esetben a véletlen miatt maradt el.

A fentebb részletezett tényezők, tehát a vádlott cselekmények elkövetése alatti kijelentéseinek az ittassága miatti komolytalansága, az elkövetéskor használt eszköz fellelhetőségének a hiánya, a sérülések pontos feltárásának a hiánya olyan bizonytalansági tényezők az ügyben, melyeket a vádlott javára kell értékelni.

Ezekből vonható le az a következtetés, hogy mindkét esetben a vádlott szándéka nem az édesapja életének a kioltására irányult.

A vádlott esetében az egyenes szándék nem állapítható meg, tehát az, hogy az apja halálát előre látta és kívánta volna, és ezen halálos eredmény megvalósítása érdekében cselekedett.

Tehát a bíróság a vádlott ölési szándékára egyértelmű következtetést levonni nem tudott a sérülések elhelyezkedéséből, azok milyenségéből, súlyosságából, a sérült testrészekből, a szúrások erejéből és irányultságából, és az elkövetés alatti kijelentések komolyságának kétségesességéből.

A törvényszék álláspontja szerint az állapítható meg, hogy a vádlott szándéka nem az ölésre, hanem a testi sértés okozására irányult.

A vádlott szándéka nyilvánvalóan az édesapját ért szúrások által a testi sértésre irányult, a szándéka kiterjedt az életveszélyre is, és ebbe belenyugodva cselekedett.

A használt eszköz jellegéből, az elkövetés módjából, a sérült testrészből az állapítható meg, hogy az élet kioltására irányuló szándék nélkül, de a testi sértésre irányuló határozott szándékkal intézett a vádlott a sértett testi épsége ellen támadást, tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét, abba belenyugodva cselekedett, de rajta kívülálló ok, a véletlen miatt maradt el az eredmény bekövetkezése.

Fentiekre tekintettel a törvényszék úgy ítélte meg, hogy mindkét esetben, mind 2013. szeptember 6-án, mind szeptember 11-én a vádlott magatartásával az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletét valósította meg, figyelemmel a 2012. évi C. tv. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulatára.

A vádlott tehát az édesapja, a sértett testi épségét sértette, testi sértést követett el, azonban a testi sértés következményeként fennállt az életveszélyt okozó eredmény bekövetkezésének a lehetősége, amely a véletlen miatt maradt el.

A törvényszék megítélése szerint a fentiekben kifejtettek alapján szeptember 6-án és szeptember 11-én a vádlott szándéka nem az édesapja életének kioltására irányult, hanem a testi sértés okozására, mely tekintetben az

életveszélyes eredmény nem következett be, az a véletlen folytán elmaradt, így a vádlott mindkét cselekménye kísérleti szakban maradt a Btk.10.§.-a alapján.

A vádlott cselekményeit a bíróság 2 rb. cselekménynek minősítette, mivel a folytatólagosság törvényi feltételei maradéktalanul nem állapíthatók meg a Btk. 6.§.

(2) bekezdése alapján. Az tény, hogy a vádlott ugyanolyan bűncselekményt azonos sértett sérelmére, rövid időközön belül többször követett el, azonban a vádlott vonatkozásában az egységes akaratelhatározás nem állapítható meg. A szeptember 6-i cselekmény elkövetésekor a vádlott akarata nem terjedt ki arra, hogy ő szeptember 11-én is bántalmazni fogja az édesapját, a szeptember 11-i bántalmazás a szeptember 6-i bántalmazást követő események folyamánya volt, ugyanis az édesapja a bántalmazását követően szétrúgta a számítógépet, és a vádlott ebbéli haragjában szurkálta meg ismételten a édesapját. Tehát megállapítható az, hogy szeptember 6-án a vádlottban még nem alakult ki az az elhatározás, hogy ismételten bántalmazni fogja az édesapját, így az egységes elhatározás, mint a folytatólagosság törvényi ismérve hiányában a törvényszék a vádlott cselekményeit 2 rb. életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérleteként minősítette.

A büntetés kiszabása során a bíróság az alábbi tényezőket, körülményeket vette figyelembe:

A cselekmények elkövetésekor hatályos 2012. évi C. tv. 164. § (1) és (8) bekezdése szerint a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt okoz.

Enyhítő körülményként értékelte a bíróság a vádlott nyomozás során és a bírósági eljárásban tett ténybeli beismerő vallomását, a nyomozás során hangoztatott megbánását és a bírósági eljárás során kinyilvánított megbánó magatartását, kis mértékben az időmúlást, valamint azt, hogy az elkövetett cselekmények kísérleti szakban maradtak.

Súlyosító körülményként értékelte a bíróság a vádlott büntetett előéletét, a halmazatot, az ittas állapotban történő bűnelkövetést, és azt, hogy a vádlott közeli hozzátartozója sérelmére valósította meg cselekményeit.

A bíróság mindezen enyhítő és súlyosító körülményekre is figyelemmel a büntetési célok elérése érdekében mindenképpen szükségesnek tartotta

szabadságvesztés büntetés kiszabását.

Ezért a vádlottat határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetésre ítélte a Btk. 33.§ (1) bekezdés a./ pontja, a 34.§-ra figyelemmel.

A bíróság a szabadságvesztés tartamának meghatározásánál figyelemmel volt az enyhítő és súlyosító körülményekre is, és a középértékhez közeli tartományban határozta meg a szabadságvesztés büntetés tartamát.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján börtönben állapította meg, mivel a szabadságvesztést a bíróság büntett miatt szabta ki.

A vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, ezért a bíróságnak a Btk.38.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés a./ pontja alapján az ítéletben meg kellett állapítania a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, mely a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap.

A bíróság a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottat méltatlannak tartotta a közügyek gyakorlásában való részvételre, ezért őt a Btk. 33. § (2) bekezdése és a 61.§. alapján mellékbüntetésként a közügyek gyakorlásától eltiltotta, melynek tartamát - igazodva a vádlottal szemben kiszabott főbüntetés mértékéhez - a 62.§ (1) bekezdése alapján 6 évben állapította meg.

A bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

A bíróság a lefoglalt bűnjelek sorsáról is határozott.

A lefoglalás megszüntetése mellett a lefoglalt ruhadarab, és nem az elkövetés eszközeül szolgáló kések tekintetében határozott a tulajdonos részére történő kiadásukról a Be. 155.§ (1) és (2) bekezdése alapján.

A 2. tételszám alatti vér vonatkozásában a lefoglalás megszüntetése mellett, mivel a dolog értéktelen és arra senki nem tartott igényt, annak megsemmisítését rendelte el a bíróság.

A bíróság a nyomozati eljárás során felmerült szakértői díjak, illetve a bírósági eljárás során felmerült szakértői díjak és tanúdíjak viseléséről határozott a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján, és ezen bűnügyi költség viselésére a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte.

A nyomozati eljárás során 18.287.- forint vegyész szakértői díj és egészségügyi szolgáltatás kiadása merült fel ...né tanú vonatkozásában, melynek viselésére a vádlott nem kötelezhető, ezért a bíróság ezen költség tekintetében úgy határozott, hogy azt a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján, mivel annak viselésére a vádlott a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján nem kötelezhető, az állam viseli.

Balassagyarmat, 2014. szeptember hó 18. napján

Nagyné dr. Kívés Krisztina sk.
bíró-a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Nemszilaj Katalin és Farkas Istvánné ülnökök helyett is